

35 let od vzniku Dětského sportovního klubu (DSK) Motýlek a zároveň 30 let od založení SK HARMONY

Bylo nás pět u zrodu Motýlka

Dětský sportovní klub „Motýlek“ vznikl na podzim roku 1988 jako samostatný oddíl při TJ Motorlet Praha. V té době byl vedoucím tajemníkem TJ Motorlet Praha **Milan Jirka (Min)** a předsedou této jednoty **Pepa Šťastný (Cal)**. Jednoho srpnového dne v zahradní restauraci Slovanského domu mě tito dva kamarádi pozvali a zároveň mi pogratalovali, že jsem se stal já **Pavel Tikman (Hat)** vedoucím dětského sportovního klubu později pojmenovaném DSK Motýlek.

Oslovil jsem hned dva kolegy v tehdejší mé práci (Dopravní rozvojové středisko) **Petra Bratského (Bráca)** a **Mirka Halamu (Míra)** a společně jsme pak začali tento projekt dětské sportovní výchovy realizovat. Inspirací byl pro nás „Klokánek“ při TJ Bohemians, kde jsem s Pepou Šťastným krátce vedli děti při tzv. Otevřených přeborech žactva (OPŽ), které se konaly čtyřikrát do roka. Těchto „přeborů“ jsme se pak s našimi dětmi z Motýlka zúčastnili a musím říct, že velmi úspěšně. A to jak po sportovní tak i kamarádské stránce. Přeborů jsme se zúčastňovali prakticky až do zániku Klokánka v této formě cvičení.

Po vzoru „Klokánka“, byla naše činnost zaměřena v rámci zájmové mimoškolní činnosti na všestrannou tělovýchovnou přípravu dětí 6 – 10 let. Ta spočívala v celoroční výchově dětí pravidelně **1x týdně 2 hodiny v tělocvičně (ZŠ Bronzová) a hodinu plavání (bazén TJ Motorlet, později na Gymnázium Heyrovského)**. Děti se tam učily základům plavání, gymnastiky, atletiky, míčových her.

Bylo to časově velmi náročné a tak jsme sehnali další cvičitele především z řad našich přátel a členů našich rodin. A přidávali se i cvičitelé z řad rodičů dětí, které na cvičení chodily. A později pomáhaly s cvičením i naše „první děti“.

Sportovní klub SK HARMONY

V roce 1993 se DSK Motýlek osamostatnil a stal se jediným oddílem nově **založeného klubu SK HARMONY se sídlem v Praze 13**. Hlavní zásluhu na tom měla naše kamarádka **Eva Vlková**, která rozšířila naše řady cvičitelů a pomáhala s výukou plavání a hlavně s organizací celého sportovního klubu. Bohužel tato naše vzácná kamarádka v loňském roce po statečném boji se zákeřnou nemocí zemřela.

I dále jsme se snažili výchovně působit na rozvoj samostatnosti dětí, smyslu pro vztah ke kolektivní spolupráci, přátelství a vzájemnou pomoc, všeobecné rozvíjení sportovních znalostí a dovedností. A v neposlední řadě i ke skutečnému vlastenectví jako je láska k vlasti, k přírodě jako je skutečné přátelství. Nutno poznamenat, že všichni **cvičitelé pracovali celoročně bez nároku na mzdu včetně letních táborů, kde fungují v rámci řádné dovolené ve svém volném čase dodnes**).

Součástí celoročních tělovýchovných aktivit se staly i **námi organizované sportovní soutěže dětí** (jak na sídlišti Lužiny pod záštitou pana starosty, tak na letních táborech). Sportovně talentovaným dětem doporučujeme další sportovní zájmovou činnost v pražských klubech se specializovanými oddíly. Většina dětí, které prošly naším DSK Motýlek, ve svém

volném času fungovaly a fungují dodnes jako pomocníci cvičitelů nebo jako praktikanti a vedoucí na našich letních táborech. Z uvedeného vyplývá, že hlavní smysl naší dobrovolné práce, tj. **získat děti a mládež pro trvalé a smysluplné využívání volného času**, se nám dařilo plnit.

Potom, co se jako cvičitelé odmlčeli spolumajitel „Ženských domovů“ Pepa Šťastný a starosta, poslanec a senátor Petr Bratský, přišli další cvičitelé, kteří vytvořili zlaté jádro Motýlka. Kromě již zmíněné **Evy Vlkové to byli Jirka Hamerník, Zuzka Švadlenová, Iveta Jirková, Vojta Hanzal** a z řad mladých i **Petr Tikman, Robert Münzberger** a plavání zajišťoval hlavně **Tomáš Holý** a později **Tomáš Novák**. Organizačně pak ve výboru začal pomáhat **Pavel Horák**.

Soumarský Most

Naší celoroční sportovní činnost s dětmi, jsme záhy (hned od **roku 1989**) doplnili o letní sportovní soustředění nebo chcete-li **letní tábor**. Po krátkém rozhodování jsme s Pepou Šťastným celkem náhodně objevili místo na **Šumavě – tábořiště AMK Volary** (automotoklub) **Soumarský Most**, kde jsme se rozhodli tábor uskutečnit. V té době jsme ještě netušili, že to bude naše nejmilejší místo, kam se budeme každý rok vracet a kde příští rok **2024 bychom měli rovněž oslavit 35 let od založení tábora**. Stejně jako v projektu cvičení jsme volně navázali na „klokánka“, tak při vedení tábora jsme využívali zkušeností, které jsme získali na obdobném letním táboře v lokalitě **Rabštejn nad Střelou**.

V krásném prostředí Šumavy jsme našli mnoho přátel z řad místních obyvatel, kteří byli ochotni nám vždy nezištně pomoci. Jen těžko lze za 35 let vzpomenout všechny vlastně už třetí generaci přátel, ale za všechny bych rád jmenoval alespoň rodinu **Zdeňka Hybnera, lesáka Karla Kotrce, hospodské Jardu Maxu a Honzu Němečka i všestranného Frantu Vlacha** a doufám, že se na mě nebude nikdo z ostatních zlobit, že jsem je nevzpomenul.

Za všechny táborové vedoucí však musím ještě vzpomenout už tři generace rodin **Karla Vízka**. Za hospodářský personál pak **Honzu Šáru (Rozbušku)**, který kromě toho, že byl výborný kuchař (hlavně pro dospělé) byl i pracant a stavitel **naší chlouby – pece** na břehu Vltavy.

V této souvislosti chci hlavně mladší generaci vysvětlit proč našemu tábořišti říkáme „/ Y – Diagonála ypsilon“. Název vznikl na základě knížky Jacka Schaefera „Muž se srdcem kovboje“. V této knize zakládá Cal Brennan ranč a jako předáka si vybere Hata Hendersona a společně pak partu dalších kovbojů jako Rozbušku Kenta, Monte Walshe, Cheta Rollinse, Doba Chaveze, Hříbě Jacobse a další. Při zakládání Motýlka jsme viděli souvislost vzniku našeho sportovního klubu a hlavně vybudování tábořiště s budováním ranče ve zmíněné knize. Také název SK Harmony vznikl na základě této knihy. To na vysvětlenou a kdo ji nečetl, má to jako povinnou četbu do začátku příštího tábora. I proto se na naší vlajce objevuje tento znak /Y a vyřezal jsem ho i na náš přístřešek.

Ještě pár slov k naší vlajce. Vznikla z barev naší národní trikolóry A obsahuje i název DSK obrázek Motýla a již zmíněnou /Y. První vlajku ušila Magda Hanzlová a protože byla při šití přistižena v práci, byla jí zkrácena mzda, což jsme jí pak s Mírou Halamou refundovali.

Druhou vlajku pak cca před 13 lety ušila Vlasta Hamerníková, která letos v rekordním čase ušila i vlajku třetí před začátkem letošního tábora, protože loni došlo ke ztrátě vlajky druhé. Tím bych chtěl Vlastě Hamerníkové poděkovat a vám všem připomenout, že vlajku je nutné chránit jako jeden z nejvýznamnějších symbolů tábora i celého sportovního klubu.

Konec cvičení ne však Motýlka

V roce 2009 jsem aktivní činnost především ze zdravotních důvodů ukončil já i Míra Halama a nastupuje mladá generace z řad našich prvňáčků. **Prezidentem se stává Pavel Horák, hospodářem Robert Münzberger (Elvis) a výbor doplňuje Eva Kotrašová.**

Přes veškerou snahu všech lidí pracujících zdarma a ve svém volném čase pro děti především z Prahy 13, se **v roce 2011** nepodařilo sehnat dostatečný počet dětí, aby hodiny cvičení měly smysl. Zájem dětí o cvičení **po 23 letech** naší činnosti natolik poklesl, že jsme byli nuceni ukončit výuku jak v tělocvičně, tak i v bazénu.

Nicméně **SK HARMONY – DSK MOTÝLEK** neskončil. Snažili jsme se i nadále provozovat zájmovou činnost nejen dětí a mládeže, ale i mužů, žen, starců a poloidiotů. Bylo však nutné přizpůsobit se, najít novou náplň našeho sportovního klubu a soustředit se především na **letní tábor na Soumarském mostě**, který se pro většinu z nás stal druhým domovem.

Současný stav SK HARMONY – DSK MOTÝLEK

V rámci udržení a pokračování naší činnosti **SK Harmony – DSK Motýlek** jsem se rozhodl dvakrát do roka (cca polovina dubna a přelom září, říjen) pořádat výlety vlastivědného cyklu:

„Památná místa naší země a našich dějin“

První výlet byl **v dubnu 2013 symbolicky na Říp** a za 10 let se letos konal už **23. výlet**. Účast je dobrovolná bez rozdílu věku a tak z původní poměrně velké účasti nyní zájem poklesl a výlety udržují pouze starci. Přesto věřím, že účast bude v dalších letech vyšší.

Z toho důvod vítám i další systém výletů, procházek, které každý měsíc především pro děti z tábora organizuje **hlavas II. turnusu Tomáš Krumlovský**. Snad se podaří vyhnat děti, ale i jejich rodiče a prarodiče z tepla domova a hlavně od mobilů.

Soumarák

Nicméně hlavní naší činností zůstává pořádání letního tábora na **Šumavě – Soumarském Mostě**. I přes trvalý pokles počtu dětí snažíme se organizovat dva 14 ti denní turnusy zhruba od poloviny července do poloviny srpna. Stále ve stejném skautském a sportovním duchu.

Stabilizovaly se sestavy dospělých a i když dochází k dílčím změnám, zlaté jádro zůstává. Opět bych za všechny jmenoval jen některé, hlavase **Tomáše Krumlovského, Báru Fischerovou, Roberta Münzbergera** a nyní už i **Ondřeje Koutníka**. Za organizaci, téměř už místní **Pavla Horáka, Jirku Hamerníka** a místní **Evu Klementovou (Hybnerovou)** a starostku **Martinu Pospíšilovou**.

Zažili jsme také několik přírodních katastrof jako několik povodní, dvě vichřice (2011, 2013), kdy vzrostlé stromy popadaly na stany a v letošním roce (2023) velmi nebezpečný úder blesku do tábořiště. V případech, kdy byla nutná evakuace jsme se vždy mohli spolehnout na pomoc místních obyvatel vesměs našich přátel.

Nejvíce bych však chtěl **poděkovat a vyzvednout zásluhu vedoucích, praktikantů a dalších dospělých ve službách Motýlka**, kteří vždy reagovali včas a správně a zabránili tím katastrofě, která by měla neblahé, osudové následky.

Hlavně však ve všech případech jsme měli **obrovské štěstí**, kterému je nutné jít naproti. S přírodou jaká je na Šumavě nelze bojovat natož jí poroučet, ale se vši skromností naučit se ji znát a snažit se předvídat všechny možné problémy, které mohou nastat.

To byl i důvod, že jsem se rozhodl na základě zmíněných vichřic, kdy popadaly vzrostlé stromy, **vybudovat přístřešek**, kde by mohly být děti schovány v případě potřeby. Toto původně nouzové nocležiště se stalo i jídelnou a výborným zázemím pro hry dětí při nepříznivém počasí. Místo bylo vybráno, aby bylo mimo dosah případně padajících stromů a pokud možno i povodní.

Musím zmínit, že přístřešek byl vybudován **svépomocí** nás dospělých a materiál sponzorovala má **mateřská firma SUDOP PRAHA**. Z jednotlivců pak především **otec zakladatel Pepa Šťastný, místní kamarádi Sidorovi**, ale drobnými dary přispěli i další. Mám radost i z toho, že tento přístřešek mladí kamarádi nazvali „**kostelem**“.

Kolaudace se zúčastnila i zmíněná **starostka Volar Martina Pospíšilová**, která měla zásluhu i na jeho realizaci.

V dalších letech byl (opět svépomocí) znovu **vybudován kuchyňský přístřešek** kolem pece, kde bez nadsázky lze říct, že je to nejoblíbenější místo všech dospělých.

V současné době zůstává největším problémem získat děti na tábor. V 90 tých letech, kdy jsme měli celoroční cvičení, tak jsme pořádali tři třínedělní turnusy, kde bylo 40 – 60 dětí. Zatímco, když jsme cvičení ukončili, tak nastal problém. Vzpomínám při mém comebacku jako hlavase v r. 2011, tak jsme museli během měsíce sehnat 30 dětí. Což se nakonec zásluhou Ivety Jirkové a jejich skokanek a mé dcery Pavly (oddílové vedoucí) a jejich kamarádek, podařilo. Protože děti byly v předškolním věku (nejmladší Ella 2,5 roku) a starat se o ně v místě, kde jako umývárna slouží řeka Vltava a místo WC jsou kadibudky, bylo velmi náročné. Děti stárly, přicházeli jejich sourozenci a dětí bylo celkem dost. S výjimkou jednoho roku jsme „přežili“ i covid.

Děti však zestárly a problém sehnat děti je znovu. Musíme **hledat nové formy, nové programy**, aby se to podařilo. I přes těžké podmínky, které jsme opětovně na Šumavě zažili, je to však krásné místo, kde stojí za to děti vychovávat.

V loňském roce (9. 4. 2022) jsem ještě s **několika praotci a pramatkami** zasadil český **národní strom lípu** a přeji jí, aby rostla nejméně 500 let.

Vám všem přeji hodně lásky k Soumaráku, Šumavě, přírodě vůbec i k sobě navzájem. Jsem rád, že stejně jako při vzniku Motýlka i dnes **vykonáváte veškerou činnost zdarma a ve svém volném čase.**

Přeji hodně sil a štěstí při další práci v **SK Harmony – DSK Motýlek**. Víím, že je to stále víc náročné.

Motýlku pak přeji nejméně dalších 35 let.

Pokud mi to zdraví dovolí jsem stále připraven vám pomáhat.

Pavel Hat Tikman